

Het gerenoveerde aloude G.E.B. in de Kerkstraat

In 1886 stichtte Willem Smit te Kinderdijk de 'Electrische Verlichting Kinderdijk'. De eerste elektrische centrale in Nederland. Sliedrecht sloot zich in 1916 aan. Een groot pand verrees in de Kerkstraat. De Belgische ingenieur Guermontprez werd directeur van het G.E.B. Op 8 maart 1916 was het mogelijk om met een elektrisch peertje, in plaats van de gebruikelijke gaslampen, het huis te verlichten. (BL)

Konne me mor is veruit kijke ...

As ie d'r is bij stil staot wat of dat 'r aamel veraandert in 'n menseleve, dan duizelt 't temet i je hôôd. Hoe ken 'n mens nou aailijk aalles bijhouwe? Stomverbaosd zie 'k hoe klaaine kaainder as vâzellefsprekend met aal die nieuwerwetse dinger omgaon. 't Hoort 'r aamel bij en ze vinge 't hêêl nermaol. Waer ik de grôôtste moeite heb met 'n nieuw tillefoontjie om d'r mor 'n bietjie wijs op te worre, zitte die dreumesies te rammele op zô 'n apperaotjie en zegge stomverbaosd: "Weet u dat nie? Kijk dan, zô en zô mot dat, en dan zô! Kijk, hier is die verre vriendin van u, nou ken u d'r zien en met 'r praote. Hier! Leuk, hee!" Leuk? Een grôôt wonder! Hoe bestaot 't.

De leste tijd denk 'k dikkels aa m'n omaos. Ze hadden 't wel is over de komst van 't knoppieslicht. Wat 'n wonder was dà toen. Op 'n knoppie douwe en d'r was licht. Gêên geknoei meer met olielampe. Ze gonge nog in d'n taail, mè keteltjies waarem waoter van 't fernuis. Belnêent, vonge ze, hêêmel gêên gedoe. Ze hadde ommers al waoter uit de kraon. Heullieze moeders mossen 't doen met 'n pomp buite of met emmers waoter uit de revier of uit de slôôt. Sjouwe mè kole deur d'n huis. Zoute bôône uit 'n Keulse pot in de kelder en 'n paor keer per jaer 't waoter in huis as ie aan de revier weunde. Verhaole van nog gêên driekwart êêuw geleeje.

Wà zou 'k toch graeg is 'n kijksie veruit kanne neme in de toekomst. Hoe zalle ze dan leve? Aamel mè piepklaaine chippies in d'r aarem of hand? Jaot, dan hoeve ze meschie mor over de knokke van d'r hand te vrijve en ze hebbe d'r aage vliegbol voor de deur staon. Die vliegt

dan netuulijk hêemel zellef. Hup, een paor daege naer Afrikao. Lachend hebbe ze 't dan over onze jaere. "Toen deeje ze d'r nog acht uur over in zô'n ouwerwets vliegtuig. Nou nog mor acht minute!" Of: "M'n neef vlieg vollegende week naer Mars! De week daerop is tie dan weer trug!"

Op school leerde me vroeger al dat 'r meer waoter was op onze aerdoppervlakte as land. Was 't gêên twêêderde waoter? Dan kanne d'r meschie wel aareg grôte, drijvende aailande komme mè komplette durrepe en steeje. Wie weet? Deuze week las 'k dà ze nou toch echt gaon denke aan uibraaijing van Schiphol op zêê. Nou dan. D'r zijn dan ommers nog veul meer mogelijkheeje. Bouwe in de lucht of in de ruimte. Plek zat. D'r wor meer en meer rekening gehouwe mè buitenaerds leve. Dà zou wà zijn. Maoke wij dat nog mee? De peuterties en kleuterties van nou hebbe vast nog veul meer kans op opzienbaorende ondekkinge.

Nou lees ie dà ze tegewoording mè laserstraole prachtige archeologische vongste doen. In Egypte vonge ze al onbekende ruimtes in de piremides en in ons aaige land al 'n paor honderd ondergronse grafheuveld van vroege beweuners. Knap hee, zonder te graeve zôômor nieuwe geschiedenisde ondekke. Hoe zalle ze toch in 't jaer 2100 over onze jaere en 't Slierecht van nou denke?

Korsjonnoo